

55. დასასრულსა, ერისათჳს განშორებულისა  
წმიდათაგან, დავითის ძეგლის-წერაჲ,  
რაჟამს-იგი შეიპყრეს უცხოთესლთა გეთს შინა

<sup>1</sup> მიწყალე მე, ღმერთო, რამეთუ დამთრგუნა მე კაცმან, მარადლე ბრძო-  
ლითა მაჭირვა მე. <sup>2</sup> დამთრგუნეს მე მტერთა ჩემთა მარადლე; რამე-  
თუ მრავალ არიან, რომელნი მბრძვანან მე მალლით. <sup>3</sup> დღისი არა მეშინ-  
ნოდის მე, რამეთუ მე შენ გესავ. <sup>4</sup> ღმრთისა მიერ ვაქნე სიტყუანი ჩემ-  
ნი; ღმერთსა ვესავ, არა შემეშინოს; რაჲ მიყოს მე კორციელმან? <sup>5</sup> მა-  
რადლე სიტყუანი ჩემნი მოიძაგნეს, ჩემთჳს იყვნეს ყოველნი ზრახვანი

55. ԾՆՆՆՆԻՔՆԵՐ, ԴԻՆՆԻՔՆԵՐ ԼՆԻՔՆԻՔՆԵՐ  
ՔԻՇՇՇՇԼՆԻ, ԾՇԻՇԻՔՆԵՐ ԿՄԼՆԵՐ-ՔԻՇՇՇ,  
ԵՇՇՇՇՇ-ԴԼԻ ՄԻՄՍԿԻՔՆԵՐ ՕԳԵՕԴՆՆԵՐ ԼԴԻՔ ՄԻՐ

<sup>1</sup> Ժողովուրդի թիւ, յոթնաս, մըթոտայ շէշտուդայնիւ թիւ կըլծիւն,  
Յըմուշուդի ցանասուտուր Յըցուիւր թիւ. <sup>2</sup> Ծըշտուդայնիւ թիւ Յըլիմուր  
Լիւթուր Յըմուշուդի; մըթոտայ Յիւրիւրու ըմուրն, մասթիւնի Յցանիւր-  
նիւն թիւ Յըուտու. <sup>3</sup> Ծուրս ըմուր ՅիւրնաՅիւն թիւ, մըթոտայ թիւ ցիւն  
իւրիւր. <sup>4</sup> Ունասուր Յիւրնի իւրնիւր սըլլայընիւ Լիւթիւ; յոթնասուր  
իւրիւր, ըմուր ցիւթիւրնաս; մըս Յիւրն թիւ Կասիւրիւրնիւ? <sup>5</sup> Ժ-  
մուշուդի սըլլայընիւ Լիւթիւ Յիւրնիւրնիւ, Լիւթայնիւ իւրնիւրնիւ Կասիւրնիւ

55. დასასრულს, სიწმინდეთაგან განშორებული  
ერის შესახებ. დავითის ძეგლისწერა,  
როდესაც შეიპყრეს იგი უცხოტომელებმა გეთში\*

<sup>1</sup> შემიწყალე მე, ღმერთო, რადგან დამთრგუნა კაცმა, მთელი დღე ბრძო-  
ლით მავიწროვებდა. <sup>2</sup> მთრგუნავდნენ ჩემი მტრები მთელი დღე; რადგან ბევ-  
რია ჩემთან მედიდურად მებრძოლი. <sup>3</sup> დღისით არ შემეშინდება, რადგან მე  
შენ გესავ. <sup>4</sup> ღმერთი ვაქე ჩემი სიტყვებით; ღმერთს ვესავ, არ შემეშინდება;  
რას მიზამს ხორციელი? <sup>5</sup> მთელი დღე ჩემი სიტყვები სძაგდათ, ბოროტებაა

მათნი ბოროტებით. <sup>6</sup> მწირ იქმნენ და დაეფარნენ, რამეთუ იგინი ბრჭალსა ჩემსა უმზირდეს, ვითარცა უმზირდეს სულსა ჩემსა. <sup>7</sup> ამისთვის არარაფთა დასცნე იგინი და რისხვით ერნი მოსრნე. <sup>8</sup> ღმერთო, ცხორებაჲ ჩემი შენ გითხარ, დასხენ ცრემლნი ჩემნი შენ წინაშე, ვითარცა აღმითქუ მე. <sup>9</sup> მიიქცენ მტერნი ჩემნი მართლუკუნ, რომელსა დღესა გხადოდი შენ; აჰა, ესერა, მიცნობიეს მე, რამეთუ ღმერთი ჩემი ხარი შენ. <sup>10</sup> ღმრთისა მიმართ ვაქნე სიტყუანი ჩემნი და უფლისა მიმართ ვაქნე თქუმულნი ჩემნი. <sup>11</sup> ღმერთსა ვესავ, არა შემეშინოს; რაჲ მიყოს მე კაცმან? <sup>12</sup> შეიწირე აღნათქუემი ჩემი, ღმერთო, რომელ მიგცე შენ ქებისაჲ. <sup>13</sup> რამეთუ იქსენ სული ჩემი სიკუდილისაგან, თუალნი ჩემნი – ცრემლთაგან და ფერკნი ჩემნი – ბრკოლისაგან; სათნო-ვეყო მე წინაშე უფლისა ნათელსა შინა ცხოველთასა.

*ჩამოღობიანი შარანი ყამიადიყვით. <sup>6</sup> შირი იქმნიენ ზე ზეღმრთისნი, მიღმართაჲ იჯინი ყმიგონსი სიქსი აქმნიენ, ირთინი აქმნიენ საყონსი სიქსი. <sup>7</sup> ცმისთჲსი რმირთინთი ზესიქნი იჯინი ზე მისიღობიანი იქმნი შანსინი. <sup>8</sup> იშობითა, ექსამიყვი სიქსი ყინ ზეთისი, ზესიქნი ენიქმნი სიქსი ყინ ირთინი, ირთინი რმირთინი ში. <sup>9</sup> შირიქნი მქიქნი სიქსი შრთინთაქსი, მამიქონსი ზიქსი ზესიქნი ყინ; რთი, იქსი, შინსიყვი ში, მიღმართაჲ იქმნი ენი ყინ. <sup>10</sup> იქმნი-სი შიქსი ირთინი სიქსი ზე აქსონსი შიქსი ირთინი თქსიქსი სიქსი. <sup>11</sup> იქმნითი ირთინი, რთი ყიქსინსი; მთი შიქსი ში ქსიქსი? <sup>12</sup> შიქსი რმირთინი სიქსი, იქმნითა, მამიქონსი შიქსი ყინ იქსი. <sup>13</sup> ზიქსი იქსი – ენიქმნითი ზე იქსი – ყმიქსინი; სრთინი-იქსი ში ირთინი აქსონსი რთინი ყინი ექსიქსინი.*

ჩემთვის ყოველი მათი განზრახვა. <sup>6</sup> გაიხიზნებიან და ჩამისაფრდებიან, რადგან ჩემს ქუსლს უთვალთვალევენ, უთვალთვალევენ ჩემს სულს. <sup>7</sup> შენ ადვილად დასცემ მათ და რისხვით მოსპობ ერებს. <sup>8</sup> ღმერთო, ჩემი ცხოვრება შენ გაუწყე, შენ დაღე ჩემი ცრემლები შენს წინაშე, როგორც აღმითქვი. <sup>9</sup> უკუიქცევიან ჩემი მტრები, როდესაც მოგიხმობ; აჰა, შევიცან, რომ ჩემი ღმერთი ხარ. <sup>10</sup> შევაქებ ღმერთს ჩემი სიტყვით და ვადიდებ უფალს ჩემი ნათქვამით. <sup>11</sup> ღმერთს ვესავ, არ შემეშინდება; რას მიზამს კაცი? <sup>12</sup> შეიწირე ჩემს მიერ აღთქმული, ღმერთო, ქებით შემოწირული. <sup>13</sup> რადგან იხსენი ჩემი სული სიკუდილისაგან, ჩემი თვალები – ცრემლებისგან და ფეხნი ჩემნი – დაბრკოლებისაგან; სათნო ვიქნები უფლის წინაშე ცოცხალთა ნათელში.

**56. დასასრულსა, ნუ განხრწნი, დავითის ძეგლის-წერისათჳს,  
რაჟამს-იგი ივლტოდა პირისაგან საულისა და  
შევიდა ქუაბსა მას**

<sup>1</sup> მიწყალე მე, ღმერთო, მიწყალე მე, რამეთუ შენ გესავს სული ჩემი; და საფარველსა ფრთეთა შენთასა ვესვიდე, ვიდრემდის წარკდეს უშჯულოებაჲ. <sup>2</sup> კმა-ვყო ღმრთისა მიმართ მალლისა, ღმრთისა ქველისმოქმედისა ჩემისა. <sup>3</sup> გამოავლინა ზეცით და მაცხოვნა მე და მისცნა საყუდრელად დამთრგუნველნი ჩემნი; <sup>4</sup> გამოავლინა ღმერთმან წყალობაჲ მისი და ჭეშმარიტებაჲ მისი. <sup>4</sup> და იცნა სული ჩემი შორის მკეცთაგან, რამეთუ მეძინა მე ზრუნვით; ძენი კაცთანი, კბილნი მათნი – ჭჷრ და ისარ, და ენანი მათნი,

**56. ՃՆՏՆՏԻՉԻՆՏ, ԻՉ ԼՆԻԷԻՖԻՆ, ՃՇԻԴԴԻՆ ԿԴԼԴԵԼ-ՔԻԴԻՆՏԻՉԻՆՏԻՉ,  
ԽԿԿԵՆ-ԴԼԻ ԴԻՆԵՋԸԾԸ ՄԻԴԻՆՏԼԵԻ ՆԸՉԻՆՏ ԾԸ  
ԿԴԻԴՇԸ ԺՈՇԼՆԸ ԲԸՆ**

<sup>1</sup> Ժրպարադ թի, յծիմտա, թրպարադ թի, մըծիտապ ցոյն չի-  
նըրն սապա լիթի; Զը სըբըրիորոսը քիտորա ցոյնորնը որի-  
նի՞, որ՞ծիիթ՞նն լընի՞թի սպչապապապչը. <sup>2</sup> Կժը-դպա յծիմտ-  
նը թիժըմա թըրոսը, յծիմտը լիորոսնի՞թի՞նն լիթի. <sup>3</sup> Լըժարորոսը  
նիլըն Զը թըլընիթի թի Զը թըլընը սըպապ՞-  
նիորա՞ Զը թըմաիդպնիորոսն լիթի; <sup>4</sup> Զըժարորոսը յծիմտըն լը-  
նապը թըն Զը ցոյթընիլըն թըն. <sup>4</sup> Ծը ղընը սապա լի-  
թի ցաիս թիլընը, մըծիտապ թիմընը թի նիպնիորա; միլն  
իլընը, իցոսն թըն – ցապ Զը ղըն, Զը ղընը թըն,

**56. დასასრულს, ნუ დაღუპავ, დავითისა, ძეგლზე წასაწერად,  
როდესაც გარბოდა საულისაგან და  
შევიდა გამოქვაბულში**

<sup>1</sup> შემიწყალე მე, ღმერთო, შემიწყალე მე, რადგან შენი იმედი აქვს ჩემს სულს; შენი ფრთების საფარველის ქვეშ ვიქნები იმედით, სანამ არ გადაივლის უსჯულოება. <sup>2</sup> შევლალადებ მაღალ ღმერთს, ჩემს ქველმოქმედ ღმერთს. <sup>3</sup> გამოავლინა ზეციდან და მიხსნა მე და საყვედრებლად აქცია ჩემი დამთრგუნველები; <sup>4</sup> გამოავლინა ღმერთმა თავისი წყალობა და ჭეშმარიტება. <sup>4</sup> იხსნა ჩემი სული მხეცებისაგან, რადგან საზრუნავით აღვისილს მეძინა; ძენი კაცთანი – მათი კბილები საჭურველი და ისრებია,

ვითარცა კრძალნი ლესულნი. <sup>5</sup> ამაღლდი ცათა შინა, ღმერთო, და ყოველსა ქუეყანასა ზედა არს ღიღებაჲ შენი. <sup>6</sup> მახე განჰმზადეს ფვრკთა ჩემთათჳს და დაამდაბლეს სული ჩემი; თხარეს წინაშე პირსა ჩემსა მთხრებელი და იგინივე მთათიხინეს. <sup>7</sup> განმზადებულ არს გული ჩემი შენდამი, ღმერთო, განმზადებულ არს გული ჩემი, გაქებდე და გიგალობდე შენ ღიღებითა ჩემითა. <sup>8</sup> განიღუძე, ღიღებაო ჩემო, განიღუძე ფსალმუნითა და ებნითა. მე განვიღუძო განთიად. <sup>9</sup> აღვიარო შენ ერსა შორის, უფალო, და გიგალობდე შენ წარმართთა შორის. <sup>10</sup> რამეთუ განდიდნა ცამდე წყალობაჲ შენი და ღრუბელთამდე – ჭეშმარიტებაჲ შენი. <sup>11</sup> ამაღლდი ცათა შინა, ღმერთო, და ყოველსა ქუეყანასა ზედა არს ღიღებაჲ შენი.

**ყოთრძიღე კიძრონი თოისაყანი.** <sup>5</sup> **ტპროთჳ ქროთ ყინე, იძჟითთა, ჳე ყაოოთსე იაოოყინესე ზეჳე რის ჳიჳიყეო ყოინ.** <sup>6</sup> **ბრღუ ჳენოძნეჳჳეს ჟოინჟოთ სეჰოთოჟს ჳე ჳრეჰჳეყოთის საოთი სეჰი; თღრძიღეს თინეყო თინესე სეჰესე შოღნიყოთი ჳე იჳინოოო ყოთრძიღეს.** <sup>7</sup> **ღრძნეჳეჳეყოთ რის ჳეოთი სეჰი ყოინჳეჰი, იძჟითთა, ჳენძნეჳეჳეყოთ რის ჳეოთი სეჰი, ჳრეიღეჳე ჳე ჳოჳროთაჳეჳე ყოინ ჳიჳიყოთი სეჰოთ.** <sup>8</sup> **ღრნოოიჰი, ჳიჳიყოს სეჰა, ჳენოოიჰი ჟსროთაჳინოთი ჳე იყინოთ.** **ჰე ჳენოოიჰი ჳენოთი.** <sup>9</sup> **ტოოოთი ყოინ თინესე ყათის, აჟოთთა, ჳე ჳოჳროთაჳეჳე ყოინ თრძიღითთოთ ყათის.** <sup>10</sup> **ბრეჰოთაჳ ჳენძნეჳინე ღრეჰეჳე თოოოთაჳეო ყოინ ჳე თინაჳეოთთოთეჳე – ეჳეჰინოოიღეოთ ყოინ.** <sup>11</sup> **ტპროთჳ ქროთ ყინე, იძჟითთა, ჳე ყაოოთსე იაოოყინესე ზეჳე რის ჳიჳიყეო ყოინ.**

მათი ენები – ვითარცა ალესილი ხმლები. <sup>5</sup> ამაღლდი ცათა შინა, ღმერთო, და მთელს ქვეყანაზეა ღიღება შენი! <sup>6</sup> მახე გაამზადეს ჩემს ფეხთათვის და დაამდაბლეს ჩემი სული; ჩემს წინ ორმო გათხარეს და თვითვე ჩაცვივდნენ. <sup>7</sup> გამზადებულია ჩემი გული შენთვის, ღმერთო, გამზადებულია ჩემი გული, გაქებ და გიგალობებ ჩემი ღიღებით. <sup>8</sup> გაიღვიძე, ღიღებაო ჩემო, გაიღვიძე ფსალმუნითა და ებნით\* ! მე გავიღვიძებ განთიადზე. <sup>9</sup> გაღიარებ ერებს შორის, უფალო, და გიგალობებ წარმართებს შორის. <sup>10</sup> რადგან განდიდდა ცამდე წყალობა შენი და ღრუბლებამდე – ჭეშმარიტება შენი. <sup>11</sup> ამაღლდი ცათა შინა, ღმერთო, და მთელს ქვეყანაზეა ღიღება შენი!

## 57. დასასრულსა, ნუ განხრწნი, დავითის ბეგლის-წერისათჳს

<sup>1</sup> ჭეშმარიტად თუ სიმართლესა იტყვო, სიწრფოებასა შჯიდით, ძენო კაცთანო; <sup>2</sup> და რამეთუ გულსა შინა უშჯულოებასა იქმთ, ქუეყანასა ზე-და სიცრუესა კელნი თქუენნი ნივთებენ. <sup>3</sup> უცხო იქმნენ ცოდვილნი საშო-დთაგან, შესცთეს მუცლითგან და იტყოდეს სიცრუევსა. <sup>4</sup> გულისწყრომა მათი მსგავს არს გუელისასა და ასპიტისა ყრუდსა, რომელსა დაეყვინან ყურნი მისნი, <sup>5</sup> რომელმან არა ისმინის კმა მსახრვალისა და წამლისა მწამლველისაგან ბრძნისა. <sup>6</sup> ღმერთმან შემუსრნეს კბილნი მათნი პირსა შინა მათსა, და შუანი ლომთანი შეფქვნა უფალმან. <sup>7</sup> შეურაცხ იქმნენ ივინი,

## 57. ՃՆՏՆՏԱՌԵՏ, ԻՉ ԼՇԻՔԻՔԻՆ, ԾՇԻՂԵՆ ԿԴԼԵՆ-ՔԴԻՆՏԵԳԸ

<sup>1</sup> Եղբարե՛ս, երբ որ իմ արարածս ինքիս, իմ արարածս ինքիս, <sup>2</sup> Երբ որ իմ արարածս ինքիս, իմ արարածս ինքիս, <sup>3</sup> Երբ որ իմ արարածս ինքիս, իմ արարածս ինքիս, <sup>4</sup> Երբ որ իմ արարածս ինքիս, իմ արարածս ինքիս, <sup>5</sup> Երբ որ իմ արարածս ինքիս, իմ արարածս ինքիս, <sup>6</sup> Երբ որ իմ արարածս ինքիս, իմ արարածս ինքիս, <sup>7</sup> Երբ որ իմ արարածս ինքիս, իմ արարածս ինքիս,

## 57. დასასრულს, ნუ დაღუპავ, დავითის ბეგლისწერისათვის

<sup>1</sup> თუ ჭეშმარიტად სიმართლეს ამბობთ, სიწრფელით განსაჯეთ, ძენო კაც-თანო. <sup>2</sup> რადგან გულში უსჯულოებას იქმთ, ქვეყანაზე სიცრუეს ხლართა-ვენ თქვენი ხელები. <sup>3</sup> გაუცხოვდნენ ცოდვილნი საშოდან, მუცლიდანვე შეც-დნენ და ამბობენ სიცრუეს. <sup>4</sup> მათი გულისწყრომა ემსგავსება გველისა და ყრუ ასპიტისას\*, რომელიც ყურთასმენას იხშავს, <sup>5</sup> არ ისმენს გრძნეულის ხმას და არ ემორჩილება ბრძენი მეწამლის წამალს. <sup>6</sup> ღმერთი შემუსრავს მათ პირში კბილებს, და ლომის ყბებს დაფშვნის უფალი. <sup>7</sup> გაუჩინარდებიან,

ვითარცა წყალი დათხეული, გარდააცუას მშულდსა მისსა, ვიდრემდის მოუძღურდენ. <sup>8</sup> ვითარცა ცვლი რაჲ დადნის, ეგრე მოესრულნენ, დაეცა მათ ზედა ცეცხლი და არა იხილეს მზე. <sup>9</sup> ვიდრე არა თანა-იყოს ეკალთა თქუენთა ძეძუ, ვითარცა ცხოველნი, ვითარცა რისხვით შთანთქნეს ივინი. <sup>10</sup> იხარებდეს მართალი, რაჟამს იხილოს შურის-გებაჲ, კელნი მისნი დაიბანნეს სისხლითა ცოდვილისაჲთა. <sup>11</sup> და თქუას კაცმან, რამეთუ არს სამე ნაყოფი მართლისაჲ; და არს სამე ღმერთი, რომელმან საჯუნეს ივინი ქუეყანას ზედა.

### დიდებაჲ

ყოთხმედი ლაღობა ზღაპრულია, ჟღერს ზღაპრულად მისსა, ჟღერს ზღაპრულად მისსა. <sup>8</sup> ჟღერს ლაღობა მისა ზღაპრულად, ჟღერს ლაღობა მისა. <sup>9</sup> ჟღერს ლაღობა მისა ზღაპრულად, ჟღერს ლაღობა მისა. <sup>10</sup> ჟღერს ლაღობა მისა ზღაპრულად, ჟღერს ლაღობა მისა. <sup>11</sup> ჟღერს ლაღობა მისა ზღაპრულად, ჟღერს ლაღობა მისა.

### ღმერთი

როგორც დაღვრილი წყალი; მოზიდავს მშვილდს, ვიდრე არ დაუძღურდებიან. <sup>8</sup> დამდნარი ცვილივით მოიხსობიან; დაეცემა მათ ცეცხლი და ვეღარ იხილავენ მზეს. <sup>9</sup> სანამ თქვენნი ეკლები ძეძვად\* შეერთდებოდნენ, რისხვით ცოცხლად ჩაგნთქავთ თქვენ. <sup>10</sup> გაიხარებს მართალი, როდესაც იხილავს შურისგებას, ხელებს დაიბანს ცოდვილის სისხლით. <sup>11</sup> და იტყვის კაცი, რომ არსებობს მართლისთვის ნაყოფი, და მაშ, არსებობს ღმერთი, რომელიც განიკითხავს მათ ღმერთად.

### დიდება

**58. დასასრულსა, ნუ განხრწნი, დავითის ძეგლის-წერაჲ,  
ოღეს-იგი მიავლინა საულ და შეიცვა სახლი მისი  
მოკლვად მისა**

<sup>1</sup> მიკსენ მე მტერთა ჩემთაგან, ღმერთო, და მათგან, რომელნი აღდგომილ არიან ჩემ ზედა, განმარინე მე. <sup>2</sup> მიკსენ მე მოქმედთაგან უშჯულოებისათა და კაცთა მოსისხლეთაგან მაცხოვნე მე. <sup>3</sup> რამეთუ, ესერა, მონადირეს სული ჩემი, და დამესხნეს ჩემ ზედა ძლიერნი; არცა უშჯულოებაჲ ჩემი, არცა ცოდვაჲ ჩემი, უფალო; <sup>4</sup> უცოდველად ვრბიოდე და წარვჰმართე, განიღვძე შემთხუევად ჩემდა და იხილე. <sup>5</sup> და შენ, უფალო ღმერთო ძალთაო, ღმერთო ისრაჲლისაო, მოიხილე მოხედვად ყოველთა წარმართთა და ნუ შეიწყალებ

**58. ՃՆՆՆՏԱՌՆՆԸ, ԻՉ ԼՇՈՒԻՔԻՆԻ, ԾՇԻԴԵՂՏ ԿՂԼԽՆՆ-ՔՂԻՇԱ,  
ՕՃԵՆ-ԻՂԻ ԲԴՇԻՆԻՆԸ ՆԸՌՆ ԾՇ ՄԻՈՒԴԻՇ ՆԸԸՆԻ ԲԻՆԻ  
ԲՕԳՆԻՇԾ ԲԻՆԸ**

<sup>1</sup> Բուճսիսին քի թըլիսուր խթուրչուն, իթիսուս, Շը թուրչուն, մա-  
թիսուսի րուժիսաթիս րուիւրն խթ ինչը, շընթիսիսի քի. <sup>2</sup> Բուճսիսին  
քի թաթիթուրչուն ապստամպսուրու Շը իւրուս թասուսուսու-  
րչուն թըլսսիսի քի. <sup>3</sup> Խըթիսապ, ղիսիսի, թասիսիսիս սապու խ-  
թի, Շը Շըթիսսիսիս խթ ինչը մուսիսիս; րուիւր ապստամպսու  
խթի, րուիւր լսթիւր խթի, ապուս; <sup>4</sup> Օլսթիւրչուր ղիսսիս  
Շը լուսիսիսիս, ղիսիսիսիս ղիսսսսսսսսսսսսսսսսսսսսսսսսսսսսս  
<sup>5</sup> Ծը ղիս, ապուս իթիսուս մուսուր, իթիսուս րուիսիսիս, թա-  
սիսիս թսսս

**58. დასასრულს, ნუ დაღუპავ, დავითის ძეგლისწერა,  
როდესაც გაგ ზავნა იგი საულმა და დარაჯობდა მის სახლს  
მის მოსაკლავად**

<sup>1</sup> მისხენ ჩემი მტრებისაგან, ღმერთო, და გადამარჩინე ჩემს წინააღმდეგ აღმდგართაგან. <sup>2</sup> მისხენ მე უსჯულოების მოქმედთაგან და მოსისხლე კაცთაგან გადამარჩინე მე. <sup>3</sup> რადგან, აჰა, მონადირეს ჩემი სული, თავს დამესხნენ ძლიერნი; არა ჩემი უსჯულოებისა და ცოდვისათვის, უფალო; <sup>4</sup> უცოდველად მოვრბოდი და მოვემართებოდი, გაიღვიძე ჩემს შესახვედრად და იხილე! <sup>5</sup> და შენ, უფალო, ღმერთო ძალთაო, ისრაელის ღმერთო, მოხედე და იხილე ყოველნი წარმართნი და ნუ შეიწყალებ

ყოველთა მოქმედთა უშჯულოებისათა.<sup>7</sup> <sup>6</sup> მიიქცენ მწუხრი და დაყებოდინან, ვითარცა ძალი და მოადგენ ქალაქსა. <sup>7</sup> ესერა, იგინი იტყოდინან პირითა მათითა, და მახვლი ბაგეთა შინა მათთა, ვითარმედ ვის ესმა? <sup>8</sup> და შენ, უფალი, ეცინოდი მათ და შეურაცხ-ჰყვნე ყოველნი წარმართნი. <sup>9</sup> ძალი ჩემი შენდამი ვიმარხო, რამეთუ შენ, ღმერთი, მწე ჩემდა ხარ, <sup>10</sup> ღმერთი ჩემი, რამეთუ წყალობამან მისმან იმსთოს ჩემდამო; ღმერთმან ჩემმან მიჩვენოს მე მტერთა ჩემთაჲ. <sup>11</sup> ნუ მოსწყუედ მათ, ნუუკუე დაივიწყონ შჯული შენი; განაბნიენ იგინი ძალითა შენითა და დაამკუენ იგინი, მფარველო ჩემო უფალო. <sup>12</sup> ცოდვაჲ პირისა მათისაჲ სიტყუაჲ ბაგეთა მათთაჲ, და შეიპყრნედ იგინი ამპარტავანებითა მათითა, რამეთუ წყევასა და სიცრუესა უთხრობდენ.

**ყაოროთარე შაქმჭარე აყუჯაოთაყვისორთე.**<sup>7</sup> <sup>6</sup> **ჭოიქლჳნი შოაყლი შო ზეყმეყყაჭოინ, ჳოთარძლჳ მორთოი ზე შარჭიჳნი ქორორქსო.** <sup>7</sup> **ისჳინე, იჳინი ეღყაჭოინ არითორე შორთორე, ზე შორქოი ცოჯოთორე ყინე შორთორე, ჳოთარძმეჭ ჳინს ექსმე?** <sup>8</sup> **ბო ყინ, აყოროთი, ეღინაჭი შორ ზე ყოყამორღე-რაყინი ყაოროთინი ქორმეხმინი.** <sup>9</sup> **ბოთი სქმი ყინჯეში ჳომეხმეღა, მორმეოთაყ ყინ, იმეხმორი, მოე სქმეღე ჳინ, <sup>10</sup> იმეხმორი სქმი, მორმეოთაყ ქოროთაყმეღინ შინმეღინ მხმორის სქმეღეშა; იმეხმორე სქმეღინ შორქოინას სქ მღეხმორე სქმორე.** <sup>11</sup> **ნაყ შინსოყაყეჭ შორ, ნაყაქაყ ზეოროქოყინ ყუჯაოთი ყინ; ჳინეღინიჳინ იჳინი მორთორე ყინორე ზე ზორმეყაყინ იჳინი, შორმოროთა სქმე აყოროთი.** <sup>12</sup> **გაჭოი არითორე სოღყაი ცოჯოთორე შორთორე, ზე ყოოყინიჳინ იჳინი მორმეღე-ორქოთორე შორთორე, მორმეოთაყ ქოქორესო ზე სოღყაიყსო აქოღყაყეჭინ.**

უსჯულოების მოქმედთაგან ნურავის.<sup>6</sup> დაბრუნდებიან სადამო ჟამს ძალივით მშინენი და მოადგებიან ქალაქს. <sup>7</sup> აჰა, ილაპარაკებენ თავიანთი პირით, და მახვილია მათ ბაგეებში, რადგან ფიქრობენ: „ვინ გაიგებს?“ <sup>8</sup> შენ კი, უფალო, დასცინებ მათ და შეურაცხყოფ ყველა წარმართს. <sup>9</sup> ჩემს ძალას შენთან დავფარავ, რადგან შენ ხარ ღმერთი, ჩემი შემწე, <sup>10</sup> ღმერთი ჩემი, — რადგან წყალობა მისი ისწრაფვის ჩემსკენ; ღმერთი ჩემი მიჩვენებს ჩემს მტრებს. <sup>11</sup> ნუ მოსპობ მათ, რათა არ დაივიწყონ შენი სჯული: განაბნიე ისინი შენი ძალით და დაამხე, უფალო, მფარველო ჩემო. <sup>12</sup> მათი პირის ცოდვა მათი სიტყვაა, დაე შეპყრობილ იქნენ თავიანთი ამპარტავანებით, რადგან წყევლასა და სიცრუეს ამბობენ.



<sup>13</sup> აღსასრულსა რისხვით მოასრულნე და ნულარა იპოვნენ; და გულისკმაცონ, რამეთუ ღმერთი უფლებს იაკობსა ზედა და კიდეთა ქუეყანისათა.<sup>14</sup> მიიქცენ მწუხრი და დაემებოდინ, ვითარცა ძალლნი და მოადგენ ქალაქსა.<sup>15</sup> ივინი განიბნინენ ჭამად და უკუეთუ ვერ განძღენ, ღრტუნვიდენცა.<sup>16</sup> ხოლო მე ვაქებდე ძალსა შენსა და ვინარებდე მე განთიად წყალობითა შენითა; რამეთუ მეყავ მე მფარველ და შესავედრებელ ჩემდა დღესა ჭირისა ჩემისასა.<sup>17</sup> მწე ჩემი ხარი შენ, შენ გიგალობდე, რამეთუ ღმერთი კელისაღმპყრობელი ჩემი ხარი შენ, ღმერთო ჩემო, წყალობაო ჩემო.

<sup>13</sup> **Շուրևսիպուսը մուսըրյա թարևսիպուսիդ Շը հպուրմուր րասպինին;**  
**Շը դպարուսկթը-պան, մութիտապ ոժիմտու սպարույցս րեխացսը նդՇը**  
**Շը հրՇդուր փապդբհրսուրուր.<sup>14</sup> Թուփլդին թրապլուր Շը ՇըպթյգաՇուրն,**  
**դրարմիլը մուրուսի Շը թարՇդյին փուուրփսը.<sup>15</sup> Լյուհի դըհուցինիդին**  
**ցըթըՇ Շը սպիպդտապ դդիմ դըհնմուդին, ՇմիլփնդուՇդինլը.<sup>16</sup> Էաուս թդ**  
**դրբիդցՇդ մուրուսը պդինսը Շը դրբըմիդցՇդ թդ դըհնուրՇ լուրուս-**  
**պուրը պդնուրը; մութիտապ թդբըր թդ թբըմիդդու Շը պդսըդդՇմիդ-**  
**պդուս լիթՇը Շուդսը ցուսիսը լիթիսըսը.<sup>17</sup> Թլդ լիթի քըմի պդին, պդին**  
**դըդըրուսպՇդ, մութիտապ ոժիմտու փդուսընթապիսպդուս լիթի քըմի**  
**պդին, ոժիմտուս լիթմ, լուրուսպըս լիթմ.**

<sup>13</sup> აღსასრულისას რისხვით მოსპე და ნულარ მოიძებნებიან; და მიხვდნენ, რომ ღმერთი მეუფებს იაკობზე და ქვეყნიერების კიდით კიდეზე.<sup>14</sup> დაბრუნდებიან საღამო ჟამს ძალღვივით მშიერნი და მოადგებიან ქალაქს.<sup>15</sup> განიბნევიან, რათა ჭამონ და თუ ვერ გაძლებიან, იწუწუნებენ.<sup>16</sup> მე კი შევაქებ შენს ძალას და გავინარებ განთიადზე შენი წყალობით; რადგან შენ გახდი ჩემი მფარველი და თავშესაფარი ჩემი შეჭირვების დღეს.<sup>17</sup> ჩემი შემწე ხარ, შენ გიგალობებ, რადგან შენ ხარ ჩემი მფარველი ღმერთი, ღმერთო ჩემო, წყალობაო ჩემო!



<sup>6</sup> ღმერთი იტყოდა წმიდით გამო მისით: განვიხარო და განვყო სიკიმა და ღელე იგი საყოფელთა განვზომო. <sup>7</sup> ჩემი არს გალაად და ჩემი არს მანასე, და ეფრემ, დამამტკიცებელი თავისა ჩემისა, იუდა, მეუფე ჩემი, <sup>8</sup> მოაბ, სიავი სასოებისა ჩემისა; იღუმიამდე წარვიმართო სლვა და ჩემი, მე უცხოთესლნი დამემორჩილნეს. <sup>9</sup> ვინ მომიყვანოს მე ქალაქსა მას ძნელსა? ანუ ვინ მიმიძღუეს მე იღუმიამდე, <sup>10</sup> არა თუ შენ, ღმერთო, რომელმანცა განმთხიენ ჩუენ და არა გამონუელ ღმერთი ძალად ჩუენდა? <sup>11</sup> მომეც ჩუენ შეწევნა ჭირსა, რამეთუ ცუდ არს ცხორება კაცისა. <sup>12</sup> ღმერთისა მიერ ვცოთ ძალი და მან შეურაცხყვნეს მაჭირვებლნი ჩუენნი.

<sup>6</sup> იშეთათო იღუაშე რძაშო ჟრმა შისო: ჟრნიორიშა შე ჟრნიორი სიქიშეა შე იორი ივი სრუაყოთორეა ჟრნიორიშა. <sup>7</sup> ჩემი რისი ჟრთორეა შე სქემ რისი შინესი, შე ეფრემ, შე მამამტკიცებელი თავისი ჩემისა, იუდა, მეუფე ჩემი, <sup>8</sup> მოაბი, სიავი სასოებისა ჩემისა; იღუმიამდე გადავდამ ნაბიჯებს, უცხოტომელნი დამემორჩილებიან მე. <sup>9</sup> ვინ მიმიყვანს მე გამაგრებულ ქალაქში? ან ვინ წარმიძღვება მე იღუმიამდე? <sup>10</sup> განა შენ არა, ღმერთო, რომელიც განგვმორდი და არ გამონხვედი, ღმერთო, ჩვენს მხედრობასთან? <sup>11</sup> გვიბოძე შეწევნა გასაჭირში, რადგან ფუჭია კაცისაგან ხსნის იმედი. <sup>12</sup> ღმერთის მეშვეობით ვიქმთ ძალას და იგი აბურხად აიგლებს ჩვენს მაჭირვებლებს.

<sup>6</sup> თქვა ღმერთმა თავისი სიწმიდიდან: „განიხარებ და განვყო სიკიმა“ და გადავზომავ კარავთა ხეობას. <sup>7</sup> ჩემია გალაადი\*, ჩემია მანასე\*, და ეფრემი\*, ჩემი თავის განმამტკიცებელი, იუდა\*, მეფე ჩემი. <sup>8</sup> მოაბი\*, ჩემი სასოების ქვაბი, იღუმიამდე\* გადავდამ ნაბიჯებს, უცხოტომელნი დამემორჩილებიან მე. <sup>9</sup> ვინ მიმიყვანს მე გამაგრებულ ქალაქში? ან ვინ წარმიძღვება მე იღუმიამდე? <sup>10</sup> განა შენ არა, ღმერთო, რომელიც განგვმორდი და არ გამონხვედი, ღმერთო, ჩვენს მხედრობასთან? <sup>11</sup> გვიბოძე შეწევნა გასაჭირში, რადგან ფუჭია კაცისაგან ხსნის იმედი. <sup>12</sup> ღმერთის მეშვეობით ვიქმთ ძალას და იგი აბურხად აიგლებს ჩვენს მაჭირვებლებს.

## 60. დასასრულსა, ქებათა შინა, დავითისი

<sup>1</sup> შეისმინე, ღმერთო, ვედრებისა ჩემისაჲ, მოხედენ ლოცვასა ჩემსა. <sup>2</sup> კიდითგან ქუეყანისაჲთ შენდამი ღაღად-ვეყვ მოწყინებასა გულისა ჩემისასა; კლდესა ზედა აღმამალლე მე, <sup>3</sup> მიძლოდე მე და იყავ ჩემდა სასო, გოდოლ მტკიცე წინაშე პირსა მტერისასა. <sup>4</sup> დავიმკვდრო საყოფელთა შენთა უკუნისამდე, დავეფარო მე საფარველსა ფრთეთა შენთასა. <sup>5</sup> რამეთუ შენ, ღმერთმან, ისმინე ლოცვათა ჩემთაჲ და ეც მკვდრობაჲ მოშიშთა სახელისა შენისათა. <sup>6</sup> დღითი-დღე შესძინნე მეუფესა წელიწადნი მისნი მიღლედმდე ნათესავითი ნათესავად. <sup>7</sup> დაადგრების უკუნისამდე წინაშე ღმრთისა; წყალობაჲ და ჭეშმარიტებაჲ მისი, ვინ გამოიძიოს იგი?

## 60. ՃՆՏՆՏԻՂՆԸ, ԻՂՆԸԴԸ ՄԻՏԸ, ԾՆԻԴԸՆԸ

<sup>1</sup> *Տիրնժնիդ, յժիմտա, յղժնիդցարս խիժարս, ժալդժի յալդարս խիժարս.* <sup>2</sup> *Խճառիդն փաղպարնարսոտ ցղինճնժի յորուճ-ղպարի ժալդարս յալարս խիժարս; Կոճիդն յղճն ընժնժարոտի ժի,* <sup>3</sup> *Ժիմտաճի ժի ճն յարի խիժնն սրսա, յաճառ թնխիլդ յոհուցի յարսն թնլիարսն.* <sup>4</sup> *Ծղղիժիճիմա սրպարոտար ցղնար սղխարնժճի, ճղղիլարսն ժի սրարնիլոտար փտղղար ցղնարն.* <sup>5</sup> *Խըժիտալ ցղն, յժիմտնն, յնժնի յալդարարս խիժարս ճն յլ թիճիմալս ժալդարս սրլարս ցղնարար.* <sup>6</sup> *Ծարո-ճիլ ցղնարնիլ ժիլդարս յղղղղնն ժիսնի ժիճիլճնճի յրտղսրղղար յրտղսրղղն.* <sup>7</sup> *Ծղնճիլդցարս սղխարնժճի յոհուցի յժիմտարս; յարալսլս ճն ցղլլնիլդլսլս ժիս, յղն յըժարմարս յղղ?*

## 60. დასასრულს, დავითის ქება

<sup>1</sup> ისმინე, ღმერთო, ჩემი ვედრება, მოხედე ჩემს ლოცვას. <sup>2</sup> დეღამიწის კიდეთაგან შემოგღაღადე ჩემი გულის მწუხარების ჟამს, და შენ კლდეზე ამამალლე. <sup>3</sup> შენ წარმიძელ და იყავი ჩემი იმედი, მტკიცე ციხე-კოშკი მტრის პირისპირ. <sup>4</sup> დავმკვიდრდები შენს სამყოფელში უკუნისამდე, დავიფარები შენი ფრთების საფარქვეშ. <sup>5</sup> რადგან შენ, ღმერთო, ისმინე ჩემი ლოცვები და უბოძე მემკვიდრეობა შენი სახელის მოშიშთ. <sup>6</sup> დღეები შესძინე მეფეს, მისი წლები თაობიდან თაობამდე. <sup>7</sup> იდგება იგი უკუნისამდე ღმერთის წინაშე; ვინ გამოიკვლევს მის წყალობასა და ჭეშმარიტებას?

<sup>8</sup> ესრეთ უგალობდე სახელსა შენსა უკუნისამდე და მიგცნე მე ლოცვანი ჩემნი დღითი-დღე.

*დიდება*

**61. დასასრულსა, იდითუბისთჳს, ფსალმუნი დავითისი**

<sup>1</sup> ანუ არა ღმერთსავე დაემორჩილოსა სული ჩემი? რამეთუ მის მიერ არს ცხობრებაჲ ჩემი. <sup>2</sup> და რამეთუ იგი არს ღმერთი ჩემი და მაცხოვარი ჩემი, შესავედრებელი ჩემი და მე არა შევირყიო უფროჲს. <sup>3</sup> ვიდრემდის დაესხმით კაცთა ზედა და მოჰკლავთ თქუენ ყოველნი, ვითარცა კედელსა მიდრეკილსა და ღობესა დაჭუნებულსა? <sup>4</sup> ხოლო პატივისა ჩემისაჲ იზრახეს

---

<sup>8</sup> *ისიეთი აყუროთაჲცჳთ სრულეთსა ყოინსა აქჳაჩისრებჳთ ჳრ შოჲღნიჲთ ში თაჲღორნი სიჲში ჳითორ-ჳიჲ.*

*ჳრჳიჲყურო*

**61. ოცნსაჲნი, ოცნსაჲნი, ფსალმუნი დავითისი**

<sup>1</sup> *ჩნაჲ რთი იძჲმთორიჲჲ ჳრჲშამსიროთასაჲ საჲთა სიჲში? მირჲმთაჲ შის შოჲთ რთის ეღამიჲყურო სიჲში. <sup>2</sup> ორ მირჲმთაჲ რჲი რთის იძჲმთორი სიჲში ჳრ შორღჲაჲრთი სიჲში, ყოინსიჲჲმიჲყუროთა სიჲში ჳრ ში რთი ყოჲრთიჲთა აქჳამთას. <sup>3</sup> ისიჲმთჲშის ჳრჲსღჲმთ ჲრღთორ იჲჳრ ჳრ შარსიჲორთა თიჲაჲჲნი ყაჲოჲთნი, რთორთიღრ ჲიჳოთსი შიჳმთიჲროსი ჳრ თაჲყოსი ჳრღჲნიჲყაჲოსი? <sup>4</sup> ჲათთა რღჲოჲრთი სიჲშიროთა რთორღჲნი*

---

<sup>8</sup> ასე ვუგალობებ შენს სახელს უკუნისამდე და შემოგწირავ ჩემს ლოცვებს ყოველდღიურად.

*დიდება*

**61. დასასრულს, იდითუბის მეშვეობით, დავითის ფსალმუნი**

<sup>1</sup> განა ღმერთს არ ემორჩილება სული ჩემი? რადგან მისგან არის ჩემი ხსნა. <sup>2</sup> რადგან ის არის ღმერთი ჩემი და მაცხოვარი ჩემი, თავშესაფარი ჩემი – და აღარ შევირყევი. <sup>3</sup> როდემდე დაესხმით თავს ადამიანებს და კლავთ მათ ყველანი, როგორც გადახრილ კედელს და გადახრილ ღობეს? <sup>4</sup> განიზრახეს ჩემთვის

განშორებაჲ და რბილდეს წყურილით; პირითა მათითა აკურთხევდეს და გუ-  
ლითა მათითა სწყევდეს.<sup>5</sup> გარნა ღმერთსა დაემორჩილე, სულო ჩემო, რამეთუ  
მის მიერ არს თმენაჲ ჩემი,<sup>6</sup> და რამეთუ იგი არს ღმერთი ჩემი და მაცხოვარი  
ჩემი, შესავედრებელი ჩემი, და მე არა შევირყიო.<sup>7</sup> ღმრთისა მიმართ არს ცხო-  
რებაჲ ჩემი და ღიღებაჲ ჩემი; ღმერთი შეწევნისა ჩემისაჲ და სასოებაჲ ჩემი  
ღმრთისა მიმართ.<sup>8</sup> ესევდით მას ყოველი კრებული ერისაჲ, განჰფინენით მის  
წინაშე გულნი თქუენნი, რამეთუ ღმერთი მწე თქუენდა არს.<sup>9</sup> ხოლო ამოლ არი-  
ან ძენი კაცთანი, ცრუ არიან ძენი კაცთანი სასწორთა მათ ზედა სიცრუვისათა,  
და იგინივე ამოლებით არიან ურთიერთას.<sup>10</sup> ნუ ესავთ სიცრუვესა და ტაცებად  
ნუ გსურის; სიმდიდრე თუ გარდაგერეოდის, ნუ შეაპყრობთ გულთა თქუენთა.

**ჯუღნყასიჲცუო ჳე მყასაჳჲს რყასიჲოთა; რიჲთარე ჰრთარე რქასიჲთღ-  
ჲჲჳჲს ჳე ჲყართარე ჰრთარე სრყჲჲჳჲს.<sup>5</sup> რქინრე იძჲჲთარე ჳრ-  
ჲძასიჲოთჲ, სართა სჲძა, მრძჲთაჲ ჰრს ჰრჲჲ რინს თძჲჲრეო სჲძა,  
6 ჳრ მრძჲთაჲ რჲჲ რინს იძჲჲთარ სჲძა ჳრ ჰრღჲარჲრჲი სჲძა, ყრ-  
სრჲჲჳჲთიჲყჲთარ სჲძა, ჳრ ჰრ რინრ ყრჲრინჲარ.<sup>7</sup> რძინთარე ჰრძრთარ  
რინს რღასიჲცუო სჲძა ჳრ ჳრჳჲცუო სჲძა; იძჲჲთარ ყრღჲჲრინსრ  
სჲძარეო ჳრ სრსარჲცუო სჲძა იძინთარე ჰრძრთარ.<sup>8</sup> რსჲჲჳჲთ ჰრს  
ყარჲჲთარ ჲინიჲყართარ რინსრეო, ჲრინრარინრინრთ ჰრს რინრყრ ჲყარინრ  
თარყარინრ, მრძჲთაჲ იძჲჲთარ ჰრღ თარყარინრ რინს.<sup>9</sup> ჲართა რძრეა  
რინრინ მრჲინ რრღარინრ, რინაჲ რინრინ მრჲინ რრღარინრ სრსრთართარე ჰრთ  
რჲჳრ სრღინარჲრინრთარ, ჳრ რჲრინრჲრ რძრეარჲყართ რინრინ აყინთარჲთარს.  
10 რაჲ რრსრთარ სრღინარჲრინრ ჳრ რღრღჲცუო ჲაჲ რღსარინს; სრძჳრჳ-  
მრჲ თაჲ ჲრინრჳრჲრინრთარ, რაჲ ყრრარყინარყარ ჲყართარ თარყარინრთარ.**

პატივის აყრა; ხარბად ეშურებოდნენ; პირით მაკურთხებდნენ და გუ-  
ლით მწყევლიდნენ.<sup>5</sup> მხოლოდ ღმერთს დაემორჩილე, სულო ჩემო, რად-  
გან მისგანაა ჩემი მოთმინება.<sup>6</sup> რადგან ის არის ღმერთი ჩემი და მაცხოვარ-  
ი ჩემი, თავშესაფარი ჩემი და არ შევირყევი.<sup>7</sup> ღმერთისგანაა ჩემი ხსნა და  
ღიღება ჩემი; ღმერთია ჩემი შემწე და ღმერთია ჩემი სასოება.<sup>8</sup> მისი იმე-  
დი გქონდეს, ხალხის მთელი კრებული, გადახსენით მის წინაშე თქვე-  
ნი გულები, რადგან ღმერთია თქვენი შემწე.<sup>9</sup> კაცთა ძენი კი ამოლ არი-  
ან; ცრუნი არიან კაცთა ძენი, ცრუ სასწორის მქონენი და ამოებაა მათი  
გამაერთიანებელი.<sup>10</sup> ნუ გაქვთ სიცრუის იმედი და ნუ გსურთ დატაცე-  
ბა; თუ სიმდიდრე მოგეჭარბებათ, ნუ მიაჯაჭვავთ მას თქვენს გულებს.

<sup>11</sup> ერთჯერ თქვა ღმერთმან და ორი ესე მესმა, რამეთუ ღმრთისა არს სიმტკიცე. <sup>12</sup> და შენი არს, უფალო, წყალობაჲ, და შენ მიაგო კაცად-კაცადსა საქმეთა მისთაებრ.

## 62. ფსალმუნი დავითისი, რაჟამს იყო იგი უდაბნოსა მას ჰურისტანისასა

<sup>1</sup> ღმერთო, ღმერთო ჩემო, შენდამი აღვიმსთობ; სწყურიან შენდამი სულსა ჩემსა; რაოდენჯერმე არს ჯორცი ესე ჩემი ქუეყანასა ამას შინა უდაბნოსა, უგზოსა და ურწყულსა? <sup>2</sup> ესრეთ წმიდასა შინა გერუნებო შენ, რადთა ვიხილო მე ძალი და დიდებაჲ შენი. <sup>3</sup> რამეთუ უმჯობეს არს წყალობაჲ შენი უფროჲს საცხორებელთასა და ბაგენი ჩემნი გაქებდენ შენ.

<sup>11</sup> *Истинно ты прав и истинно твои пути, и истинно твои дела, и истинно твои мысли, и истинно твои слова, и истинно твои дела, и истинно твои мысли, и истинно твои слова, и истинно твои дела.* <sup>12</sup> *Во время войны, когда ты был в пустыне, ты слышал голос твой, и ты слышал голос твой, и ты слышал голос твой.*

## 62. ფსალმუნი დავითისი, რაჟამს იყო იგი უდაბნოსა მას ჰურისტანისასა

<sup>1</sup> იმართო, იმართო ჩემო, შენდამი აღვიმსთობ; სწყურიან შენდამი სულსა ჩემსა; რაოდენჯერმე არს ჯორცი ესე ჩემი ქუეყანასა ამას შინა უდაბნოსა, უგზოსა და ურწყულსა? <sup>2</sup> ესრეთ წმიდასა შინა გერუნებო შენ, რადთა ვიხილო მე ძალი და დიდებაჲ შენი. <sup>3</sup> რამეთუ უმჯობეს არს წყალობაჲ შენი უფროჲს საცხორებელთასა და ბაგენი ჩემნი გაქებდენ შენ.

<sup>11</sup> ერთხელ თქვა ღმერთმა და ორჯერ ვისმინე, რომ ღმერთისაა ძლიერება. <sup>12</sup> შენია, უფალო, წყალობა, რადგან შენ მიაგებ თითოეულს მის საქმეთაებრ.

## 62. დავითის ფსალმუნი, როდესაც იყო ჰურისტანის უდაბნოში

<sup>1</sup> ღმერთო, ღმერთო ჩემო, შენდამი მოვისწრაფვი განთიადიდანვე; სწყურებარ ჩემს სულს; როდემდე იქნება ხორცი ჩემი ამ უდაბურ, უგზოუკვლო და ურწყულ ქვეყანაში? <sup>2</sup> შენს სიწმიდეში გერუნებოდი შენ, რათა მეხილა ძალა და დიდება შენი! <sup>3</sup> რადგან საცხოვრებელზე უმჯობესია შენი წყალობა და ჩემი

<sup>4</sup> ესრეთ გაკურთხევდე შენ, ცხორებასა ჩემსა, და სახელითა შენითა აღვიპყრნე კელნი ჩემნი. <sup>5</sup> ვითარცა ცმელითა და სიპოხითა განძღეს სული ჩემი და ბაგითა გალობისაჲთა გაქებდეს შენ პირი ჩემი. <sup>6</sup> უკუეთუშცა მოგიკსენე შენ სარეცელთა ჩემთა ზედა, ცისკარსამცა გევედრებოდე შენ; <sup>7</sup> რამეთუ შენ შემწე მეცავ მე და საფარველსა ფრთეთა შენთასა ვინარებდე. <sup>8</sup> მიგდევდა სული ჩემი შემდგომად შენსა და მე შემეწია მარჯუენე შენი. <sup>9</sup> ხოლო მათ ცუდად იძიეს სული ჩემი, შთაჲდენ იგინი ქუესკნელთა ქუეყანისათა. <sup>10</sup> მიეცნენ იგინი კელთა მახვლისათა, ნაწილად მელთა იყვნენ იგინი. <sup>11</sup> ხოლო მეუფე იხარებდეს ღმრთისა მიმართ და იქოს ყოველი, რომელი ფუცვიდეს მისა, რამეთუ დაიყო პირი, რომელი იტყოდა სიცრუევსა.

<sup>4</sup> *ისიეთა ჴრეჩაქითაღყოწე ყენ, ელამიჴესისე სიქმსე, ჴე სეღყოთათე ყენითე რიოროაქმინიე კიოთანი სიქმნი.* <sup>5</sup> *სითრემილე ექყოთათე ჴე სოოაქლათე ჴრენიოთის საყოი სიქმი ჴე ცეჯათე ჴრეოაქსისეათე ჴრეჩიქც-ჴის ყენ არიო სიქმი.* <sup>6</sup> *ღიქყოთაქმლე შაოქიქსიქნიე ყენ სრემიქლყოთათე სიქმთე ჴეწე, ერსიქრემსელე ჴოქოქწმიოქცაწე ყენ;* <sup>7</sup> *ქიქქეთაქ ყენ ყექქიოქ შიქქიქიქ შიქ ჴე სრქრემიქოქსისე ქამთოთე ყენითისე ოქიქრემიქც-ჴე.* <sup>8</sup> *ქიქქოქოქწე საყოი სიქმი ყექქწქცაქმწე ყენისე ჴე შიქ ყექქიქოთე შრემიქქაქნიე ყენი.* <sup>9</sup> *ქათოთა შრემ ელქწეწე რემიქის საყოი სიქმი, ყთრექ-ჴენ ოქენი ქიქიქსიქნიოთათე ქიქიქქრემისათე.* <sup>10</sup> *ქიქქენიქ ოქენი კიქოთათე შრექქოთისათე, ნიქოთათეწე შიქოთათე იქიქნიქ ოქენი.* <sup>11</sup> *ქათოთა შიქიქქმენ იქრემიქცჴის იქმითისე შიქმითთა ჴე იქისა ქიქოქოთა, ითაქოთა ქიქქ-ოქიქჴის შისე, ითქიქეთაქ ჴეიქაქ არიო, ითაქოთა იქქაქწე სიქრემიქიქსე.*

ბაგენი გაქებენ შენ. <sup>4</sup> ასე გაკურთხებ შენ ჩემს სიცოცხლეში, შენი სახელით აღვაპყრობ ხელეებს. <sup>5</sup> როგორც ქონითა და პოხიერებით, ისე გაძღეს სული ჩემი, და მგალობელი ბაგეებით გაქოს პირმა ჩემმა. <sup>6</sup> გიხსენებდი შენ ჩემს სარეცელზე და ცისკარზევე გევედრებოდი შენ. <sup>7</sup> რადგან შენ შემწე მექმენ და შენს ფრთათა საფარველის ქვეშ ვხარობ. <sup>8</sup> მოგდევდა შენ ჩემი სული და შემეწია მარჯვენა შენი. <sup>9</sup> ხოლო ისინი, ვინც ამაოდ ეძიებდნენ ჩემს სულს, დედამიწის ქვესკნელში ჩაცვივდებიან. <sup>10</sup> მიეცემიან ისინი მახვილს, მელიების ნადავლი გახდებიან. <sup>11</sup> მეფე კი გაიხარებს ღმერთით, ქებას შეასხამენ ყველას, ვისთვისაც ის საფიცარია; რადგან დაიხმო სიცრუის მოლაპარაკე პირი.



### 63. დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი

<sup>1</sup> შეისმინე, ღმერთო, კმისა ჩემისაჲ, გევედრებოდი რაჲ მე შენდამი, შიშისაგან მტერისა იქსენ სული ჩემი. <sup>2</sup> დამიფარე მე ამბოხისაგან უკეთურთაჲსა და სიმრავლისაგან მოქმელთა სიცრუვისათა. <sup>3</sup> რომელთა აღილესნეს, ვითარცა მახზლნი, ენანი მათნი, გარდააცუეს მშულდსა მათსა საქმე სიმწარისაჲ, <sup>4</sup> რაჲთამცა განგუმირეს დაფარულსა შინა უბიწოჲ; მყის სისრა-უყონ მას, და არა შეიშინონ. <sup>5</sup> განიმტკიცეს თავისა თვისისა სიტყუაჲ უკეთური, მიუთხრეს დარწყუმაჲ მახისაჲ; და თქუეს: ვინ იხილნეს ივინი? <sup>6</sup> გამოიძიეს უმჯულოებაჲ, განილინეს გამოძიებასა გამოსადიებელისასა; წარდგეს კაცი სიღრმითა გულისაჲთა, <sup>7</sup> და ამაღლდეს ღმერთი. ისარ ჩჩულთა იქმნეს წყლულებანი მათნი,

### 63. ՃՆՏՆՏԻՈՒՆԸ, ՓՆԽԻՈՒՆ ԾՆԻԴԵՂՆԻ

<sup>1</sup> *Տղրսծմնի, յծիմտա, Կծիւր Լիծիւր, Գղղղճմիդցաճի միւր թի պղնճիւծի, պպպպպպ թղղղղղղ ԿԿԿԿԿԿ ԿԿԿԿԿԿ Լիծիւր*. <sup>2</sup> *Ծրծրծրծր թի ղճճճճճճճճ լիլիլիլիլիլիլի Ծր Լիլիլիլիլիլիլի թիլիլիլիլիլիլի Լիլիլիլիլիլիլի Լիլիլիլիլիլիլի*. <sup>3</sup> *Ժամիլիլիլիլիլի Լիլիլիլիլիլիլի, Լիլիլիլիլիլիլի Լիլիլիլիլիլիլի, Լիլիլիլիլիլիլի Լիլիլիլիլիլիլի*. <sup>4</sup> *Լիլիլիլիլիլիլի Լիլիլիլիլիլիլի Լիլիլիլիլիլիլի Լիլիլիլիլիլիլի*; *Լիլիլիլիլիլիլի Լիլիլիլիլիլիլի*. <sup>5</sup> *Լիլիլիլիլիլիլի Լիլիլիլիլիլիլի Լիլիլիլիլիլիլի Լիլիլիլիլիլիլի*. <sup>6</sup> *Լիլիլիլիլիլիլի Լիլիլիլիլիլիլի Լիլիլիլիլիլիլի Լիլիլիլիլիլիլի*. <sup>7</sup> *Լիլիլիլիլիլիլի Լիլիլիլիլիլիլի Լիլիլիլիլիլիլի Լիլիլիլիլիլիլի*.

### 63. დასასრულს, დავითის ფსალმუნი

<sup>1</sup> ისმინე, უფალო, ჩემი ხმა, როდესაც გევედრები, მტრის შიშისაგან იხსენ ჩემი სული. <sup>2</sup> დამიფარე მე უკეთურთა ამბოხისაგან, სიცრუის მოქმელთა სიმრავლისაგან, <sup>3</sup> რომლებმაც მახვილივით გაილესეს ენები, მოზიდეს მშვილდი მწარე საქმისთვის, <sup>4</sup> რათა ფარულად განგმირონ უბიწო; მყის სტყორცნიან და არ შეშინდებიან. <sup>5</sup> განიმტკიცდნენ თავიანთ უკეთურ სიტყვაში, მოითათბირეს მახის დაგება; თქვეს: „ვინ დაინახავს მათ?“ <sup>6</sup> ეძებდნენ უსჯულოებას, გაილივნენ მიზეზების ძიებაში; წარსდგება კაცი გულის სიღრმით, <sup>7</sup> და ამაღლდება ღმერთი. ჩვილთა ისრებს დაემსგავსება მათგან მიყენებული ჭრილობები.

<sup>8</sup> და მოუძღურდეს მათ ზედა ენანი მათნი. შეძრწუნდეს ყოველნი, რომელნი ხედვიდეს მათ. <sup>9</sup> და შეეშინა ყოველსა კაცსა და უთხრნეს მათ საქმენი ღმრთისანი და დაბადებულნი მისნი გულისკმა-ყვნეს. <sup>10</sup> იხარებდეს მართალი უფლისა მიმართ და ესვიდეს მას და იქნენ ყოველნი წრფელნი გულითა.

**დიდებაჲ**

---

**<sup>8</sup> ო რე შააყოთოაყოიშის შრთ ზეჲს უნინი შრთნი. ყოთიყოაინშის ყა-  
ყოთანი, მიაშოთნი ქუშყოიშის შრთ. <sup>9</sup> ო რე ყოყოყინი ყაყოთოსი ღერსი  
შე აყოცინის შრთ სრქიშინი თშითოსინი შე შეყეშეყოთანი შინი  
ჟყოთისაშე-ყოინის. <sup>10</sup> სერყოცშის შრითორთი აყოთოსი შიშითი შე  
ყოყოიშის შრს შე იქინინ ყაყოთანი თიყოთანი ჟყოთორ.**

**შეშეყეა**

---

<sup>8</sup> დაუძღურდა მათი ენები, შეძრწუნდა ყველა მათი მხილველი. <sup>9</sup> და შეშინდა ყოველი კაცი და აუწყეს საქმენი ღმრთისა და მისი ქმნილება შეიცნეს. <sup>10</sup> გაიხარებს მართალი უფლით და მიენდობა მას და შეაქებენ ყველა გულწრფელს.

**დიდება**